

Lax'n'Busto: Endgame?

El quartet vendrellenc desplega el seu arsenal de veus al primer concert de presentació de 'Polièdric', al Festival Strenes de Girona | El retorn de Pemi Fortuny amb els seus antics companys de grup fa vibrar un Auditori de Girona ple a vessar | Les cançons de 'Polièdric' es combinen amb divuit clàssics de la trajectòria Lax'n'Busto

Foto: Mònica Quintana

L'Auditori de Girona es va omplir de gom a gom en el primer dels concerts de presentació del darrer disc de **Lax'n'Busto**, *Polièdric* (RGB Suports, 2019), un treball que obre una nova etapa en la banda, que actualment no disposa d'un cantant titular. Fins a set veus són les que donen color a les darreres cançons del quartet del Vendrell, i el Festival Strenes era una bona oportunitat per veure com les defensaven en directe, a més de revelar la sorpresa de qui interpretaria els nombrosos èxits de la seva trajectòria.

Puntuals, la presència de **Pemi Fortuny**, el cantant titular de **Lax'n'Busto** (1986-2006), no va trigar ni una cançó a aparèixer a l'escenari. "Si no ho fas tu", el primer senzill de *Polièdric*, va ser el primer tema de la nit. A partir d'aquest moment van anar apareixent els diferents cantants -**Pol Fuentes**, **Ernest Armengol**, **Nerea Bassart**, **Ramon Mirabet**, **Miquel Abras** i **David Ros**- per interpretar íntegrament els deu talls de *Polièdric*, a més d'alguna repesca del cançoner antic de la banda: "Júlia" -a càrrec d'**Armengol**-, una extraordinària "Amb tu" -per **Ramon Mirabet**- i "Pagès, amb el micro a mans d'un **Pemi Fortuny** que no s'estalviava mirades de complicitat amb **Pemi Rovirosa**.

Fortuny, a l'hora de presentar la cançó, va donar la benvinguda al públic a "l'experiència del grup amb més cantants del món", content de celebrar un "retrobarament amb la banda de quan érem

joves i amb el nostre públic". Va ser el crit de guerra a partir del qual **Lax'n'Busto** va treure la llibreta dels clàssics: **Pemi Fortuny** va liderar la funk i participativa "Mai diguis mai a un mai" i "Trepitja fort", una de les poderoses cançons de *Llença't* (DiscMedi, 2000), que va fer aixecar el públic de les cadires.

Si el concert de **Lax'n'Busto** fos comparable a una pel·lícula dels *Avengers* de Marvel -tranquils que no farem *spoilers*-, **Fortuny** és el més semblant a Ironman, el superheroi interpretat al cinema per **Robert Downey Jr.**. Sense desmerèixer la feina de la resta de cantants, el carisma i magnetisme que el vendrellenc desprèn entre els seguidors de la banda és enorme. Els crits de 'Pemi!' dirigits a l'interpret es van deixar sentir al llarg de les seves intervencions, i es van saciar les ganes que tenia el públic de retrobar-se amb la seva veu.

"No és massa tard" -amb un molt aplaudit **Miquel Abras**-, "Que boig el món" -amb **David Ros**- i "Tornarem" -amb la veu, ara una mica justeta, de **Nerea Bassart**- van ser les úniques concessions de **Lax'n'Busto** al repertori de l'etapa amb **Salva Racero** (2006-2016). **Racero**, actualment presentant el seu primer EP en solitari -*Vaig* (Satélite K, 2019)-, va ser l'únic cantant de **Lax'n'Busto** absent al concert. Probablement pertany a l'univers DC Comics.

Pol Fuentes, molt convincent en el seu retrobat rol de *frontman* després de deixar **Rosa Luxemburg**, va cantar "No vaig triar". En presentar-la, va recordar que deu anys enrere ell estava dirigint la filmació en DVD del seu concert en directe *A l'Apolo* (Música Global, 2009). **Pemi Fortuny** va tornar a l'escenari per recordar "Ara", el mig temps inclòs a *Morfina* (DiscMedi, 2003), i "Una altra vegada", amb el solo èpic a càrrec de **Pemi Rovirosa**.

La recta final del concert va ser vertiginosa, i el públic va aixecar-se de les butaques per no tornar a seure més: "Més que la meva sang" -per **Armengol**-, "Tinc fam de tu" -a duo entre **Fortuny** i **Bassart**-, l'himne escrit per **Xabier Zabala** "T'estimo molt" -un trio entre **Fuentes**, **Ros** i **Bassart**- i "Miami Beach", un pòquer a càrrec d'**Armengol**, **Fuentes**, **Mirabet** i **Fortuny**.

El concert va acabar amb el 'què collons els donen per ser així?' i va entrar de seguida a la tanda de bisos. **Pemi Fortuny**, que va definir l'experiència com "un puntasso", abordava "Les nits del Liceu" i "La meva terra és el mar", dues cançons de la primera etapa del grup vendrellenc abans de -ara sí- acomiadar la nit amb tots els cantants intercanviant-se les estrofes de "Llença't".

El quartet format per **Pemi Rovirosa**, **Jesús Rovira**, **Cristian G. Montenegro** i **Jimmy Piñol** -complementats amb un teclista- s'acomiadava del públic però no de l'Auditori de Girona, ja que avui 1 de maig tenen una segona cita amb entrades encara a la venda. Només hi haurà tres oportunitats més per veure aquest espectacle: el 10 de maig al Guitar BCN de Barcelona, i el 23 i 24 de maig al Teatre Fortuny de Reus.

Mentre el públic desfilava cap a casa, sonava per megafonia la guitarra del "Wish You Were Here" de **Pink Floyd**. "Tant de bo fossis aquí"? sí, segurament es tracta d'això.

Lax'n'Busto a la presentació de 'Polièdric' al Festival Strenes, a l'Auditori de Girona (30/04/2019). Foto: Mònica Quintana